

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามเต็มที่เพื่อจัดข้อบกพร่องของลูก เก็บรักษาซาร์ทของคุณธรรมที่ลูกขาดหายไป ให้ทานคุณธรรมและลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรม

คำถาม: ศรีมัทใดที่ลูกได้รับเป็นอันดับแรกเพื่อจะกลายเป็นผู้มีคุณธรรม?

คำตอบ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะกลายเป็นผู้มีคุณธรรม: 1). อย่าได้มองดูร่างกายของใคร คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น และมองดูที่พ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้รับฟังการกำหนดของมนุษย์ 2). อย่าได้มีกิจกรรมใดๆ เช่นนั้นภายใต้อิทธิพลของสำนึกที่เป็นร่างที่จะทำให้ลูกประณามชื่อเสียงของพ่อและครอบครัวบราห์มิน ผู้ที่มีกิจกรรมที่ผิดๆ ไม่สามารถจะกลายเป็นผู้มีคุณธรรมได้ พวกเขานั้นเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ประณามชื่อของครอบครัว

โอมชานติ (บัพดาตาดือดอกมะลิมาด้วย) บาบากำลังแสดงดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเหล่านี้เพื่อที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นดอกไม้เหล่านั้น ลูกๆ รู้ว่าอย่างแน่นอนที่ลูกเคยเป็นดอกไม้ ลูกเคยเป็นดอกกุหลาบและเคยเป็นดอกมะลิด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกเคยเป็นเพชร และกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่งด้วย เวลานั้นลูกนั้นเป็นของจริง; ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของปลอม ไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากความหลอกลวง ไม่มีแม้กระทั่งเมล็ดของสัจจะ เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาจริงแท้ ผู้ที่ซื่อสัตย์นั้นก็จำเป็นต้องมีคุณธรรมทั้งหมดด้วย ไม่ว่าลูกมีคุณธรรมมากเพียงไรก็ตาม ลูกต้องให้ทานคุณธรรมเหล่านั้นแก่ผู้อื่นมากเท่านั้น และทำให้พวกเขาทัดเทียมกับลูกเอง เหตุนี้เองพ่อจึงเฝ้าแต่บอกลูกๆ: ลูกๆ เก็บรักษากันที่ก้นของคุณธรรมของลูก ตรวจสอบดูว่ามีข้อบกพร่องใดในลูกหรือไม่ และมีคุณธรรมที่สูงส่งใดที่ขาดหายไปหรือไม่ ตรวจสอบบันทึกของลูกทุกคืน ประเด็นของมนุษย์ภายนอกนั้นก็แตกต่างกันไปในเวลานี้ลูกไม่ใช่มนุษย์ ลูกคือบราห์มิน แม้ว่าทั้งหมดคือมนุษย์ ก็มีความแตกต่างในคุณธรรมและพฤติกรรมของแต่ละคน มนุษย์บางคนในอาณาจักรของมายานันต์มากและมีคุณธรรม, แต่พวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขานั้นเป็นผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาและมีจิตใจที่อ่อนโยน ผู้คนในโลกนั้นก็มีความแตกต่างที่มากมาย ในขณะที่เมื่อลูกกลายเป็นเทพทุกคนนั้นก็มีความสูงส่ง อย่างไรก็ตามเพราะนี่คือการศึกษาล่าเรียนจึงมีความแตกต่างในสถานภาพของลูก ก่อนอื่นลูกต้องศึกษาล่าเรียน และสิ่งที่สองลูกต้องจัดข้อบกพร่องทั้งหมดของลูก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกนั้นพิเศษสุดในโลก เป็นเพียงสกุลบราห์มินเดียวเท่านั้นที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ในสกุลศุทรก็มีการกำหนดของมนุษย์ ในสกุลบราห์มินมีการกำหนดของพระเจ้า ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ลูกพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้โต้เถียงอย่างมาก บาบอธิบายว่าลูกควรจะเขียนถึงเขา และพูดว่า: พวกเราคือบราห์มิน นั่นคือพวกเราคือบราห์มากุมารและกุมารี และพวกเรากำลังทำตามการกำหนดของพระเจ้า และแล้วพวกเขาก็จะเข้าใจว่าไม่มีใครที่สูงยิ่งไปกว่าลูก พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และพวกเราลูกๆของท่านกำลังทำตามการกำหนดของท่าน พวกเราไม่ได้ทำตามการกำหนดของมนุษย์ พวกเรากลายเป็นเทพด้วยการทำตามการกำหนดของพระเจ้า พวกเราได้ละทิ้งการทำตามการกำหนดของมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นไม่มีใครสามารถโต้เถียงกับลูกได้ หากใครบางคนถามว่า “ลูกได้ยินสิ่งนี้มาจากที่ใด? ใครสอนลูก?” ลูกก็ตอบว่า: พวกเราทำตามการกำหนดของพระเจ้า ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ พวกเราได้เข้าใจทุกสิ่งแล้วจากพระเจ้า, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บอกพวกเขา: พวกเราเคยทำตามการกำหนดของคัมภีร์ของหนทางของบัคตีมาเป็นระยะเวลายาวนาน เวลานั้นพวกเราได้รับการกำหนดของพระเจ้าแล้ว ลูกๆ นั้นต้องยกย่องพ่อเท่านั้น ก่อนอื่นใดปลุกฝังในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังทำตามการกำหนดของพระเจ้า พวกเราไม่ได้ทำตามการกำหนดของมนุษย์และไม่ได้รับฟังพวกเขา พระเจ้าได้พูดว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้ยินการกำหนดของมนุษย์ จงมองดูที่ดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย ร่างกายนี้ไม่บริสุทธิ์ จะเห็นอะไรในสิ่งนี้เล่า? อย่าได้มองดูสิ่งนั้นด้วยดวงตาของลูก ร่างนี้ไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง ร่างนี้จะไม่ดีขึ้น; ร่างนี้จะยิ่งแก่ลง เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในแต่ละวันที่ผ่านไป ดวงวิญญาณเป็นอมตะ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! ลูกต้องไม่มองดูที่ร่างกาย สัมผัสความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก, รวมทั้งร่างของลูกเอง มองดูที่ดวงวิญญาณและรับฟังพ่อสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น เป็นสิ่งนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม ลูกรู้สึกด้วยเช่นกันว่า นี่คือนิเวศที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่ชาญฉลาดนั้นก็จะมีประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน การหลุดพ้นในชีวิตนั้นสามารถจะได้รับมาภายใน 1 วินาที อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ทำความเพียรพยายามเต็มที่แล้ว ลูกก็ต้องพบกับการลงโทษอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ นั้นได้กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดเพื่อให้คำแนะนำของพ่อ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ พวกเขานั้นต้องเป็นที่เข้าใจ ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก เพียงแต่มองดูว่ามนุษย์นั้นมีชีวิตอยู่ในเนื้อที่มากเพียงไรภายใต้วัตถุของท้องฟ้า! มนุษย์นั้นเฝ้าแต่มาและไป ดวงวิญญาณนั้นมาและไปหรือ? ดวงวิญญาณนั้นใช้เนื้อที่น้อยมาก นี่คือนั่นสิ่งที่จะต้องคิดถึง จะมีฝูงของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากเมื่อเปรียบเทียบกับร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นใช้เนื้อที่น้อยมาก ลูกนั้นต้องการเนื้อที่มากมายที่จะอยู่อาศัย เวลานั้นลูกๆ ได้กลายเป็นผู้มีสติปัญญาที่กว้าง พ่ออธิบายสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกเพื่อโลกใหม่ ผู้เดียวที่อธิบายแก่ลูกนั้นก็ใหม่ด้วยเช่นกันมนุษย์เฝ้าแต่ร้องขอความเมตตาจากทุกคน พวกเขาไม่ได้มีพลังกำลังที่จะมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกกำลังได้รับพลัง

ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกกว่าเป็นผู้ที่มีความเมตตา มนุษย์ไม่สามารถจะเรียกกว่าเป็นเทพ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตา ท่านคือผู้เดียวที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหตุนี้เองจึงได้มีคำกล่าวที่ว่าค่ายก่งของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีขีดจำกัด ไม่ได้มีขีดจำกัดในค่ายก่งของท่าน เวลานั้นลูกเข้าใจว่า ไม่มีขีดจำกัดในความเมตตาของท่านด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งในโลกใหม่ที่พ่อสร้างนั้นจะเป็นสิ่งใหม่ มนุษย์, นกและสัตว์ ทุกสิ่งทีนั้นสาโทประธาน พ่อได้อธิบายแล้วว่าได้เคยมีการจดจำกันว่า เมื่อลูกได้กลับมาสูงส่ง, เฟอร์นิเจอร์ของลูกก็จะสูงส่งที่สุดด้วยเช่นกัน พ่อได้รับการจดจำด้วยเช่นกันว่าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากท่าน พ่อบอกลูกอย่างชัดเจน: พ่อนำดินแดนสุขาวดีมาบนอ้อมมือของพ่อเอง ผู้คนเหล่านั้นก็ทำให้หญ้าฝรั่น ฯลฯ ปรากฏขึ้นมาจากอ้อมมือของพวกเขา ที่นี้เป็นเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน นี่คือการศึกษที่แท้จริง ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาที่โรงเรียนนี้เพื่อศึกษาเล่าเรียน เมื่อลูกเปิดโรงเรียนมากมายเหล่านี้ ผู้คนก็จะได้เห็นกิจกรรมของลูกอย่างไรก็ตามเมื่อลูกบางคนได้มีการประพาดพิงผิดๆ, ลูกก็ประณามชื่อเสียง กิจกรรมของผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้นต่างไป เมื่อผู้คนได้เห็นพฤติกรรมเช่นนั้น ก็ราวกับว่าทุกคนนั้นถูกประณาม พวกเขาคิดว่าไม่ได้มีความแตกต่างใดๆ ในกิจกรรมของพวกเขา และดังนั้นก็ราวกับว่าดวงวิญญาณนั้นได้ประณามพ่อ เป็นสิ่งที่ใช้เวลา, แต่การประณามทั้งหมดนั้นก็เกินไปกับบุคคลนี้ (บราห์มาบา) ลูกจำเป็นต้องมีกิริยามารยาทที่ดีมาก ใช้เวลานานเพียงไรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขอุปนิสัยของลูก? ลูกเข้าใจว่าอุปนิสัยของบางคนนั้นก็ดีมาก; เป็นสิ่งที่ขึ้นหนึ่ง นั้นก็ปรากฏให้เห็นด้วย บาบานั่งที่นั่นและมองดูที่ลูกแต่ละคน และดูว่าจะต้องจัดข้อบกพร่องใดออกไปจากลูก ท่านตรวจสอบแต่ละคน ทุกคนนั้นมีข้อบกพร่อง ดังนั้นพ่อเฝ้าแต่มองดูทุกคนและผลลัพธ์ของพวกเขา พ่อมีความรักต่อลูกๆ ท่านรู้ว่าลูกมีข้อบกพร่องเฉพาะใดในลูก และเพราะเหตุผลนั้นที่ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จะเป็นเรื่องยากอย่างยิ่งหากลูกไม่จัดข้อบกพร่องของลูก บาบาเข้าใจสิ่งนี้จากการที่ได้เห็นลูก ลูกเข้าใจว่ายังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่บ้าง ท่านตรวจสอบแต่ละคน สายตาของพ่อนั้นก็จับจ้องไปที่คุณธรรมของแต่ละคน ท่านถามว่า: มีข้อบกพร่องใดในลูก? ลูกบอกสัจจะเมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าบาบา บ้างก็มีสำนึกที่เป็นร่าง และดังนั้นพวกเขาจึงไม่พูดสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ผู้ที่ทำโดยที่ไม่ได้ลูกขอรับรองนั้นเรียกว่าเป็นเทพ และผู้ที่ทำหลังจากที่ถูกขอให้ทำนั้นเรียกว่าเป็นมนุษย์ ผู้ที่ไม่ทำสิ่งนั้นแม้แต่หลังจากที่ขอให้ทำนั้นก็เรียกว่า... บาบาเฝ้าแต่พูดว่า: เมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ, จงบอกท่านถึงข้อบกพร่องที่ลูกมีในชาติเกิดนี้ บาบอบอกทุกคน: บอกศัลยแพทย์ถึงความอ่อนแอของลูก; ไม่ใช่โรคร้ายของร่างกายของลูก แต่เป็นโรคร้ายที่ลูกมีอยู่ภายใน ลูกมีความคิดที่เป็นเช่นปีศาจใดภายในตัวลูก? และแล้วบาบา ก็จะอธิบายและบอกลูกว่าลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ในสภาพเช่นนั้น นั่นคือ, ไม่ จนกว่าลูกได้จัดข้อบกพร่องเหล่านั้นไปแล้ว เป็นข้อบกพร่องที่เป็นสาเหตุของการประณามอย่างมาก ผู้คนก็พัฒนาความสงสัยและคิดว่า: พระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่หรือ? “พระเจ้าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านจะสามารถสอนพวกเขาได้อย่างไร? เพียงแต่มองดูพฤติกรรมของพวกเขาสิ!” พ่อรู้อยู่แล้ว ลูกควรจะมีคุณธรรมขั้นหนึ่ง หากลูกซ่อนเร้นข้อบกพร่องของลูก ลูกศรของลูกก็จะไม่ยิงตรงเป้าหมายถึงเท่านั้น ดังนั้นมากเพียงใดก็ตามเท่าที่จะเป็นไปได้, จงเฝ้าแต่จัดข้อบกพร่องของลูก จดบันทึกข้อบกพร่องที่ลูกมี และแล้วสำนึกของลูกนั้นก็จักตรึงร่อน หากมีการสูญเสีย, สำนึกของลูกก็จะกักร่อน นักรุกิจนั้นก็เขียนบัญชีของตนทุกวัน เพื่อจะแสดงว่าพวกเขาเหล่านั้นได้ทำกำไรมาเพียงไร พวกเขาตรวจสอบบัญชีของพวกเขาทุกวัน พ่อนี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: มองดูพฤติกรรมของลูกทุกวัน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะทำร้ายตนเองและสูญเสียเกียรติของพ่อ ผู้ที่ประณามลัทธิกูรูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของตนได้ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณไปถึงจุดหมายปลายทางที่ดี ลูกทั้งหมดทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แต่ละวันที่ผ่านไปลูกกำลังเปลี่ยนแปลงแก้ไข จบสิ้นกิจกรรมที่ทำเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง อย่างแน่นอนที่ได้มีการทำบาปเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นจึงเฝ้าแต่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครได้กลายเป็นราชาตั้งแต่เกิด เป็นสิ่งที่ใช้เวลาสำหรับลูกที่จะกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกๆ นั้นก็มาหาบาบา: บ้างก็มาหลังจาก 6 เดือน, บ้างหลังจาก 8 เดือนและดังนั้นบาบาก็คิดว่า พวกเขาได้ทำความก้าวหน้ามากเพียงไรในเวลานั้น พวกเขา กำลังเปลี่ยนแปลงแก้ไขในแต่ละวันที่ผ่านไปหรือไม่ หรือยังคงมีบางสิ่งผุดอยู่? ขณะที่กำลังก้าวไปบ้างก็หยุดศึกษาเล่าเรียน บาบาพูดว่า: นี่คืออะไร? พระเจ้ากำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทวาและเทวี แต่กระนั้นลูกก็หยุดศึกษาเล่าเรียน! โอโห! พระเจ้าของโลกผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก, แต่ลูกก็ยังคงขาดเรียน! มายานี้มีพลังอย่างยิ่ง เธอได้เห็นใบหน้าของลูกออกไปจากการศึกษาชั้นหนึ่งนี้ มีผู้คนมากมายที่เฝ้าแต่ก้าวไป และแล้วพวกเขาก็เตะการศึกษานี้ออกไป ลูกเข้าใจว่าใบหน้าของลูกกำลังหันไปสู่สวรรค์ในเวลา และเท้าของลูกนั้นก็ชี้ตรงไปยังนรก ลูกคือบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกัน โลกเก่านี้เป็นของราวัน ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้ เวลานั้นสั้นมาก; ลูกนั้นอาจจะแม้กระทั่งจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ หากลูกไม่มีการจดจำจะลึก

ถึงพ่อในช่วงเวลาสุดท้ายของคุณ, จุดหมายปลายทางของคุณจะเป็นเช่นไร? พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างมากมาย สิ่งเหล่านั้นนั้นแฝงตัวความรู้ที่แฝงตัวด้วยเช่นกัน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะทำความเพียรพยายามเดียวกันในเวลานี้ พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ตามละคร, เช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว ไม่สามารถจะมีความแตกต่างใดในสิ่งนี้ได้ เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อย ลูกนั้นไม่ควรจะมีประสบการณ์ของการลงโทษ พ่อจะพูดเช่นไรหากลูกต้องอดทนต่อการลงโทษเบื้องหน้าท่าน? ลูกเคยได้นิมิตแล้วด้วยเช่นกัน ในเวลานั้นท่านจะไม่สามารถยกโทษให้ลูกได้ พ่อกำลังสอนลูกผ่านผู้นี้ และดังนั้นลูกจะได้นิมิตของผู้นี้ ท่านจะเฝ้าแต่บอกลูกที่นั่นถึงสิ่งที่ผ่านผู้นี้ด้วยเช่นกันถึงสิ่งที่ลูกเคยทำ และแล้วในเวลานั้นลูกก็จะร้องไห้อย่างมาก และลูกก็จะร่ำร้องในการเสียใจด้วยเช่นกัน ไม่สามารถจะมีการลงโทษโดยที่ไม่ได้ให้นิมิตแก่ลูกถึงสิ่งที่ลูกเคยทำมา ลูกจะได้รับการบอกว่าได้เคยมีการสอนลูกอย่างมากมาย และลูกยังคงทำการกระทำเช่นนั้น ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกได้ทำบาปมากมายเพียงไรจากการทำตามการกำหนดของราวัน ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเคยพูดว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการประณามอันดับหนึ่ง มีบัญญัติที่ใหญ่หลวงของสิ่งนี้ด้วย พ่อก็บอกว่าลูกได้เติบโตตนเองอย่างไร เป็นผู้คนของบาร์ที่ได้อดกลองมากเพียงนั้น พ่อมาและอธิบาย เวลาที่ลูกได้รับความเข้าใจอย่างมาก อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจต่างลำดับกันไปตามละคร ก่อนหน้านั้นด้วยผลลัพธ์ของชั้นเรียนจนกระทั่งถึงเวลานั้นนั้นก็เป็นเช่นเดียวกัน อย่างแน่นอนที่พ่อจะบอกลูกๆ เพื่อที่ลูกจะสามารถเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า มายาเป็นเช่นนั้นว่าเธอไม่ปล่อยให้ลูกคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ นี่คือนิยามที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพื่อที่บาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่างแน่นอนที่ได้มีการทำบาปจากการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ ดังนั้นทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรจะมีการทำกรรมใดที่จะเป็นการประณามชื่อของพ่อ
2. บอกพ่ออย่างซื่อสัตย์ถึงความเจ็บป่วยภายในของคุณ อย่าได้ซ่อนเร้นข้อบกพร่องของคุณ ตรวจสอบว่าลูกมีข้อบกพร่องใด ทำให้ตนเองมีคุณธรรมด้วยการศึกษา

พร: ขอให้ลูกส่งเวรคำถามที่ไร้สาระของคุณทั้งหมดเข้าไปในไฟบูชาญของคุณรู้โดยการอยู่อย่างเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ และเป็นอิสระจากอุปสรรค

เมื่ออุปสรรคใด ๆ มา ลูกก็เข้าไปสู่คำถามมากมายอย่างง่ายดายของ ทำไม และอะไร การเต็มไปด้วยคำถามหมายถึงการถูกรบกวน จงเต็มไปด้วยความรู้ และส่งเวรคำถามที่ไร้สาระทั้งหมดไปในไฟบูชาญ และลูกจะประหยัดเวลาของคุณและของผู้อื่นด้วย โดยการทำสิ่งนี้ ลูกจะเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างง่ายดาย ศรัทธา และชัยชนะ เป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของคุณ คงเกียรตินี้ของคุณไว้ และลูกจะไม่ถูกรบกวนเลย

คติพจน์: การคงความกระตือรือร้นไว้อย่างสม่ำเสมอและการให้ความกระตือรือร้นแก่ผู้อื่นคืออาชีพของคุณ

*** โอม ซานติ ***